

[**PRZYNUCONY** *part praet pass pf*

przynucony, przynuczony.

Teksty nie oznaczają ó.

sg m N przynucony. ◇ G przynucon(e)go. ◇ pl N m pers przynuc(e)ni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów).

Przymuszony, skłoniony:

przynucony czym: To ná ten czas vczynił/ głodem przynuczony ErazmJęzyk Hh4v (Linde s.v. 2. przynucić); Konst 1562 8v (Linde s.v. 2. przynucić); że kto od kogo przychylnością vwiedźionego/ y wważaniem [...] cnot przynucanego/ iákim niezwykłym imieniem [...] názwan będzie/ nie zaráz zá tym iuż to nazwiłko zá włafny y połpolity tytuł poczytano być może. BronApokr 159.

Szeregi: »przynucony i przywiedziony«: Ktorych [posłów] prośbami y powinnościá nálzá zwyciężeni/ też y potrzebá Rzeczypołpolitey przynuceni y przywiedźieni exequcyá tę/ Praw y vftaw Koronnych w Imię Páńskie z tey części początek wźiąć lię nam zá potrzebne zdáło Konst 1562 8v (Linde s.v. 2. przynucić).

»przynuczony a z muszenia«: Ten swoim towarzysóm rádžil/ ktore przy nim winiono/ áby nań wlfytko słożyli/ á powiedźieli że przynuceni/ á zmuślenia/ musieli to czynić co on chciał ErazmJęzyk H3 (Linde s.v. 2. przynucić).

Synonimy: przyciśniony, przymuszony, przyniewolony.

Cf PRZYNUCIĆ